

Laantageren ikke faar en særdeles høj Pris derfor. Udsigten for ham til at faa Pari synes mig at være ringe. Naar man da nu spørger, hvordan Laantageren er stillet, maa man se hen til, at først skal han søge en Førsteprioritet, hvad han vel kan faa til 50 pCt. af Anskaffelsessummen. Det kan dog være tvivlsomt, det kan være saaledes, at Vurderingsmændene ikke mener, at Bygningen, naar den er fuldt færdig opført til den Anskaffelsessum, som er blevet brugt til den, er det værd, som Anskaffelsessummen andrager, og i saa Tilfælde vil Manden maaske ikke kunne regne med de 50 pCt. Hvis jeg sætter, at det er en Bygning til 100 000 Kr. — for Anskuelighedens Skyld tager jeg et Tal, som det er nemt at regne med —, skal han først laane de 50 000 Kr., og dem vil han efter al Sandsynlighed faa $4\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer for. Disse skal han saa sælge, de staar ikke i Pari, og han maa altsaa regne med et Tab straks, eller rettere, han maa regne med at skulle have flere Penge end det Beløb, som den højtærede Indenrigsminister fordrer af ham, at han skal have. Dernæst kommer han til Staten, som tilbyder at laane efter den 1ste Prioritet op til 85 eller 90 pCt. af Anskaffelsessummen. Den har jeg, som nævnt, sat til 100 000 Kr. Staten eller Boligfonden skal jeg vel snarere sige, kan altsaa komme til at laane ham op til 85 000 eller 90 000 Kr. Jeg har nok hørt og set, at den højtærede Indenrigsminister holder stærkt paa, at han ikke vil over de 85 000 Kr., men ligesom jeg er enig med den ærede Ordfører for Partiet Venstre paa et andet Punkt, tror jeg heller ikke, det kan nytte noget her at holde stærkt igen; det vil neppe være nemt at holde igen og, naar de 90 pCt. overhovedet er nævnt i Loven, da at komme meget derunder. Han faar altsaa mod en Panteobligation et Laan, for hvilket han skal give 6 pCt. foruden et ganske ringe Administrationsfondstillæg. Nu skal han sælge denne Boligfondsobligation — jeg tillader mig at kalde den saaledes —, og hvad faar han da for den? Hvor meget taber han derpaa? Jeg spørger derom, fordi den højtærede Indenrigsminister — jeg synes med Rette — har krævet, at den, der skulde bygge, dog ejede noget, og der jo har været en Strid mellem den højtærede Indenrigsminister og Medlemmer af Socialdemokratiet, som ønskede, at man ikke skulde kræve saa stor en Sum af Bygherren, som Ministeren vilde. Men Ministeren holder altsaa paa i et Tilfælde som det nævnte, at Manden i alt Fald skal eje de 15 000 Kr., og at kun i ganske enkelte Tilfælde — jeg

tror ikke, jeg forstod Ministeren galt paa dette Punkt — skulde han have Lov til kun at stille 10 000 Kr. til Raadighed. Men dertil maa Ministeren saa regne med, at Manden, naar han faar sine Kreditforeningsobligationer, lider et Tab, han faar ikke Pari for dem, og naar han faar Boligfondens Obligationer, taber han ogsaa paa dem. Han skal altsaa regne med mere end de 10 000 Kr. Det er sært, at den højtærede Minister ikke har set paa det.

Det kan nu være meget godt, men saa gaar vi videre og sætter, at hele denne Forretning, dette Byggeforetagende, er kommet i Gang. Vi kommer da til § 5. I den staar der, at der kan ydes Manden Henstand med og Eftergivelse af indtil 10 pCt. af Anskaffelsessummen, og Ministeren vil gerne holde paa, at dette skal være de rene Undtagelsestilfælde, medens den ærede Ordfører for Venstre mener, at det neppe vil blive Undtagelse, snarere Reglen, at de ydes, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mener, at det er noget, der i høj Grad hører til for at faa det hele i Gang. Jeg forstod ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Parti saaledes, at han maatte mene, at hvis der overhovedet skulde komme forretningsmæssigt Byggeri i Gang, var Tilskud det bedste og dette her kun muligt, men ikke mere. Nogen Støtte ligger jo imidlertid netop deri, at Henstand og Eftergivelse kan tilstaa. Jeg antager ogsaa, at det meget nemt vil komme til at gaa saaledes, at det vil blive et stadigt Krav fra dem, der bygger, hvis de kommer til at bygge efter denne Lov, at de vil have Eftergivelse i Henhold til § 5, og dette kan efter Lovforslagets Ordlyd ske for en vis Aarrække. Jeg regner altsaa med de 100 000 Kr. og gaar ud fra, at Boligfonden har laant ham 40 000 Kr. Af disse skal han give 6 pCt. — det er 2 400 Kr. —, og nu vil han da i Virkeligheden i de fire Aar, i hvilke der efter min Mening kan være Tale om, at han kan slippe i det Tilfælde, jeg har nævnt, blive fri for Rente og Afdrag, idet han bliver fri for Afdrag derigennem, at Afdraget er indesluttet i de 6 pCt. Vel, men hvorledes gaar det saa, naar disse Aar er gaaet? Hvad sker saa? Kan saa Manden betale, hvis Byggepriserne er gaaet nedad? og det er jo det, man har regnet med ved denne Henstand og Eftergivelse. Kan Manden beholde sit Hus? Jeg synes, at der tilbydes ikke denne Mand særdeles gunstige Betingelser: Han skal selv søge sit første Laan, han faar sit andet Laan paa ret dyre Vilkaar, og han skal selv skaffe ikke saa faa Penge for overhovedet at kunne bygge,